

F. t. l. om almindelig omsætningsafgift.

tage en opgørelse af værdien af det inden dette tidspunkt udførte arbejde.

En fuld opfyldelse af kravet i stk. 1, hvorefter der skal svares afgift af de leverancer, der finder sted efter lovens ikrafttræden, ville for løbende leverancer af f. eks. elektricitet og gas forudsætte, at der ved lovens ikrafttræden blev foretaget aflæsning af alle elektricitetsmålere m. v. Da dette ikke kan gennemføres i praksis, er der ved bestemmelserne i stk. 2, der ikke findes i de tidligere lovforslag, åbnet mulighed for, at den del af forbruget mellem to ordinære aflæsninger, der skal belægges med afgift, kan fastsættes ved en forholdsvis beregning. Bestemmelsen i 2. punktum giver mulighed for yderligere simplificering af beregningen ved, at der kan foretages afrunding af den del af vederlaget, hvoraf der skal svares afgift. Man kan således eventuelt tillade anvendelse af samme forholdstal for alle aflæsninger, der har fundet sted i løbet af en uge.

De særlige overgangsbestemmelser i stk. 2 kan også bringes i anvendelse på de ved lovens ikrafttræden løbende lejemaal vedrørende varer.

De i stk. 1 omhandlede almindelige overgangsbestemmelser kan direkte finde anvendelse på virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af foretagne leverancer (leverancemetoden). I disse virksomheder medregnes enhver leverance, der ydes efter lovens ikrafttræden, til omsætningen.

For virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden), indeholder paragraffens stk. 3 nærmere anvisning på, hvorledes omsætningen i disse virksomheder opgøres, således at kun leverancer ydet efter lovens ikrafttræden medregnes ved afgiftsberegningen.

Det fastsættes her, at betaling for leverancer, der har fundet sted, før loven trådte i kraft, ikke skal medregnes til den afgiftspligtige omsætning.

Som nyt i forhold til de tidligere lovforslag er den nævnte bestemmelse nu suppleret med en regel om, at virksomheder, der benytter betalingsmetoden, skal svare afgift af betalinger, der før lovens ikrafttræden er modtaget for leverancer, der sker efter dette tidspunkt. Sådanne beløb skal medregnes til den afgiftspligtige omsætning i den første afgiftsperiode efter lovens ikrafttræden. Det fastslås endvidere, at de pågældende virksomheder ved opgørelse af den indgående afgift kan medregne afgiften af forudbetalinger, som før lovens ikrafttræden er foretaget for leverancer, der først sker efter dette tidspunkt.

Ifølge paragraffens stk. 4 skal virksomheder, der

benytter betalingsmetoden, ved lovens ikrafttræden foretage en opgørelse over udestående fordringer vedrørende omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser. Betaling af disse fordringer, som efter lovens ikrafttræden tilflyder virksomheden, skal herefter ikke medregnes til den afgiftspligtige omsætning.

Den nævnte opgørelse over udestående fordringer skal indsendes til toldvæsenet. Fristen for indsendelse, der i de oprindelige lovforslag var 8 dage, er nu foreslået fastsat til 1 måned.

Paragraffens stk. 5 præciserer lovens ikrafttrædelsestidspunkt for så vidt angår varer, der indføres fra udlandet.

Til § 41.

Paragraffen indeholder bestemmelse om, at virksomheder, der registreres ved lovens ikrafttræden, og som har lager af varer, der er afgiftspligtige efter den hidtil gældende lov om almindelig omsætningsafgift, kan få godtgørelse for den betalte afgift af lagerbeholdningen ved lovens ikrafttræden. Af praktiske grunde er det anset for nødvendigt at foreslå, at godtgørelsen ydes efter den siden 1. april 1965 gældende afgiftssats, uanset at en del af lagerbeholdningen kan være berigtiget efter den før 1. april 1965 gældende afgiftssats. Godtgørelsen beregnes på grundlag af den værdi, hvoraf varerne tidligere er afgiftsberigtiget.

Bestemmelsen betyder, at dobbeltbeskatning af detailforretningernes lagre undgås. Under engrosledsaafgiften henligger detailhandlernes varebeholdninger i beskattet stand, og detailhandlerne skal beregne afgift efter reglerne i dette lovforslag fra lovens ikrafttræden.

Det fastslås i paragraffens stk. 1, at afgiftsgodtgørelsen alene kan omfatte varer, som virksomhederne har liggende med henblik på afsætning. Dette gælder således varer, der skal afsættes uden videre forarbejdning, varer, der afsættes i forbindelse med reparation, og varer, der skal indgå som bestanddele af andre varer, som er bestemt til afsætning. Det gælder endvidere materiale, der er bestemt til arbejder på fast ejendom, hvoraf der ifølge lovforslaget skal svares afgift. Der kan ikke opnås afgiftsgodtgørelse for f. eks. driftsmidler eller inventar, der er anskaffet før lovens ikrafttræden.

Bestemmelserne svarer til de tidligere lovforslag, men der er foretaget et par redaktionelle ændringer, som tilsigter en tydeliggørelse.

Ifølge stk. 2 skal virksomhederne ved fremlæggelse af indkøbsfakturaer, toldkvitteringer eller lignende kunne dokumentere, at der er betalt afgift af varerne. Af kontrolmæssige grunde er det end-